

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 577/2024
21.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Гордане Којић, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радослава Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К бр. 30/23 од 27.09.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 30/24 од 25.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 21.05.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радослава Тадића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К бр. 30/23 од 27.09.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 30/24 од 25.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К бр. 30/23 од 27.09.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од 3 године не изврши ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећених, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 30/24 од 25.01.2024. године одбијена је жалба браниоца окривљеног АА као неоснована и пресуда Основног суда у Обреновцу К бр. 30/23 од 27.09.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Радослав Тадић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде преиначе и окривљени ослободи оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да оштећени нису обављали никакву „службену дужност“, већ су на изузетно груб начин злоупотребили својство службеног лица вршећи кривична дела, односно да нису поступали у складу са законским овлашћењима, због чега критичном приликом нису имали својство „службеног лица“ те самим тим окривљени према њима није ни могао извршити кривично дело за које је оглашен кривим провстепеном пресудом. Даље се наводи да су ове пресуде последица повреде кривичног закона по питању да ли је дело за које је окривљени оглашен кривим кривично дело. У вези са изнетим, бранилац цитира, тумачи и примењује на конкретну кривичнопроцесну ситуацију одредбе Закона о полицији, Законика о кривичном поступку и Правилника о начину и условима примене полицијских овлашћења према малолетним лицима.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 112. став 3. тачка 1) КЗ прописано је да се службеним лицем сматра лице које у државном органу врши службене дужности.

Одредбом члана 323. став 1. прописано је да ко нападне или прети да ће напасти службено лице у вршењу службене дужности казниће се затвором од 1 до 5 година.

Из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени, у време и месту ближе опредељеним у изреци пресуде, у породичном домаћинству, у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно, претио да ће напасти службена лица полицијске службенике ПС Обреновац оштећене ББ и ВВ у вршењу службене дужности при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, на тај начин што су полицијски службеници – оштећени, поступајући по кривичној пријави мал. ГГ, ради откривања кривичног дела насилничко понашање и осумњичених, службеним возилом отишли на адресу становања сина окривљеног, малолетног ДД ради довођења у ПС Обреновац и саслушању у својству осумњиченог, па за време док малолетни ДД није поступио по наређењу полицијских службеника да пође са њима и пружао оптор и док су се налазили у ходнику породичне куће, окривљени је у више наврата претио оштећенима да ће узети секиру, да ће их исећи, искасапити и заклати, а приликом понављања тих претњи излазио из куће и поново се враћао уз понављање претњи, да би се у једном моменту током упућивања претњи унео и у лице оштећене ВВ, а био је свестан да је његово дело забрањено.

По налажењу овога суда, у радњама окривљеног стичу се сва законска обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ и то како објективна, која се односе на радњу извршења која се састоји у претњи нападом на службено лице обзиром да је окривљени у више наврата претио оштећенима овлашћеним службеним лицима ПС Обреновац да ће их исећи, искасапити и заклати, а тако и сва субјективна обележја кривичног дела која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног, а која обухвата и свест о забрањености дела,

односно свест о томе да се врши напад на службено лице у вршењу службене дужности.

Имајући у виду све наведено, односно да из изреке правноснажне пресуде произилази да су полицијски службеници ПС Обреновац ББ и ВВ – службена лица, у смислу одредбе члана 112. став 3. тачка 1) КЗ, критичном приликом вршили службену радњу, односно поступали по кривичној пријави малолетног ГГ ради откривања кривичног дела насилничко понашање и осумњичених, службеним возилом дошли на адресу становања сина окривљеног - малолетног ДД ради довођења у ПС Обреновац и саслушања у својству осумњиченог, којом приликом им је окривљени упутио претње да ће узети сектру да ће их исећи, искасапити, заклати, то су по ставу Врховног суда, неосновани наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Сходно изнетом, изрека пресуде садржи сва субјективна и објективна обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, како то правилно закључују и првостепени и другостепени суд, јер је окривљени дело извршио према службеном лицу у вршењу службене дужности. По оцени Врховног суда поступање по кривичној пријави, ради откривања кривичног дела насилничко понашање и осумњичених, по налогу надлежног тужилаштва представља вршење службене дужности.

Врховни суд уједно указује да је имао у виду наводе захтева, којима се оспорава законитост поступања овлашћених службених лица критичном приликом, али налази да исти не могу бити предмет оцене Врховног суда, имајући у виду да се изнетим наводима указује на повреду закона из члана 440. ЗКП и да је „законитост поступања“ била предмет чињеничних утврђења нижестепених судова.

Са свега напред наведеног, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић